

ILMOITUS

Asia: **Muistio täysistunnosta**
– **Bryssel, 7. ja 8.11.2002¹**

I ISTUNNON AVAUS

1. Talouspolitiikkojen koordinointi

- a) Keskustelu Klaus Hänschin johtaman työryhmän 6 raportista
(asiak. CONV 357/02)

Avatessaan keskustelun puheenjohtaja kiitti Klaus Hänschiä ja kaikkia työryhmän jäseniä heidän valmistelukunnalle antamastaan raportista. Puheenjohtaja muistutti, että talouden hallintoa käsittelevän työryhmän tehtäväkuvausta ei ollut helppo laatia, sillä talouden hallinnosta puhuttaessa puututaan herkästi myös politiikkojen sisältöön. Puheenjohtaja totesi, että vaikka työryhmä oli saanut aikaan päätelmiä monista asioista, raportissa oli vielä paljon kysymyksiä, joita valmistelukunnan olisi käsiteltävä.

---

¹ Täysistunnon sanatarkka pöytäkirja on www-sivuilla osoitteessa
<http://european-convention.eu.int>

Puheenjohtaja muistutti, ettei tässä yhteydessä pitäisi keskustella talouspolitiikan suunnasta, jota jotkut haluaisivat kehittää unionissa, vaan määritellä institutionaaliset puitteet, joissa unioni voisi tehokkaasti harjoittaa politiikkaansa, ottamatta kantaa sen suuntaan.

i) Työryhmän raportti

Klaus Hänsch esitteli työryhmän raportin päätelmät seuraavasti:

Työryhmässä oltiin laajalti sitä mieltä, että unionin ja jäsenvaltioiden toimivaltajako talous- ja rahapolitiikassa olisi pidettävä ennallaan siten, että unionilla on euroalueen rahapolitiikkaa koskeva toimivalta, jota käyttää Euroopan keskuspankki, ja talouspolitiikassa toimivalta on jäsenvaltioilla.

Rahapolitiikan osalta oltiin laajasti yksimielisiä siitä, että Euroopan keskuspankkiin ei edelleenkään saisi poliittisesti vaikuttaa, että sen rakenne ja toimeksianto on pidettävä samana ja että sen ensisijaisena tehtävänä on pitää yllä hintatason vakautta. Jotkut jäsenistä ilmoittivat kuitenkin kannattavansa suurempaa avoimuutta Euroopan keskuspankin toiminnassa ja toivoivat, että sen toimeksianto laajennettaisiin koskemaan kasvua ja työllisyyttä.

Talous-, sosiaali-, vero- ja talouspolitiikkojen koordinoinnin parantamiseksi Hänsch mainitsi neljä olemassa olevaa välinettä: talouspolitiikan laajat suuntaviivat, vakaus- ja kasvusopimus, avoin koordinointimenetelmä ja verotuksen yhdenmukaistaminen.

Työryhmän jäsenet olivat selkeästi sitä mieltä, että koordinointia olisi vahvistettava ja parannettava. Ei kuitenkaan päästy yhteisymmärrykseen siitä, mikä tehtävä komissiolla olisi oltava tässä koordinoinnin vahvistamisessa. Verotusala oli erityisen arkaluontoinen. Vaikka suurin osa jäsenistä toivoi, että neuvosto tekisi välillisen verotuksen, yritys-, energia- ja ympäristöverotuksen aloilla päätökset määräenemmistöllä yhteispäätösmenettelyä noudattaen, toiset vastustivat määräenemmistöpäätöksen käyttöä näillä aloilla.

Työryhmä katsoi, että euroryhmä on hyvin tärkeä väline euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden välisenä epävirallisena keskustelufoorumina, ja toivoi, että tämä epävirallinen luonne säilytettäisiin. Monet työryhmän jäsenistä katsoivat, että euroaluetta koskevat viralliset päätökset olisi tehtävä Ecofin-neuvostossa yksinomaan euroalueen jäsenvaltioiden kesken.

Työryhmä katsoi, että euron ulkoisen edustuksen tehokkuutta kansainvälisissä järjestöissä olisi parannettava. Osa työryhmästä katsoi, että tehtävä kuuluisi edelleen euroryhmän puheenjohtajalle, ja toiset toivoivat, että se siirrettäisiin perussopimukseen sisällytettävällä valtuutuslausekkeella komissiolle niin kuin on tehty kauppapolitiikan alalla.

Ehdotukset EY:n perustamissopimuksen 2, 3 ja 4 artiklan sekä SEU:n 2 artiklan uusiksi sanamuodoiksi ovat olleet hyvin kiistanalaisia. Vastakkain ovat erilaiset poliittiset näkemykset. Jotkut ehdottivat, että näissä artikloissa viitattaisiin täystyöllisyyteen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen ja sosiaaliseen markkinatalouteen, toiset vaativat kestävän kehityksen ja kilpailukyvyn mainitsemista. Klaus Hänsch toivoi, että täysistunnossa käytäisiin keskustelua tästä asiasta, joka ei kuulu työryhmän toimialaan.

ii) Täysistuntokeskustelu/päätelmät

Tämän jälkeen käydyssä yleiskeskustelussa työryhmässä saavutettu yhteisymmärrys vahvistettiin siinä suhteessa, että unionin ja jäsenvaltioiden välinen nykyinen toimivallanjako pidetään ennallaan talous- ja rahapolitiikan suhteen eli

- euroalueen rahapolitiikassa toimivalta on unionilla ja
- talouspolitiikassa toimivalta on jäsenvaltioilla.

Samoin oltiin yhtä mieltä siitä, että uuteen perustuslailliseen sopimukseen olisi sisällytettävä taloudelliset ja sosiaaliset tavoitteet. Puheenjohtaja ilmoitti, että puheenjohtajisto tarkastelee aikanaan tämän keskustelun pohjalta mahdollisia sanamuotoja määrittääkseen tavoitteet, joissa otetaan huomioon sekä taloudelliset että sosiaaliset näkökohdat. Puheenjohtajisto esittää tammi- tai helmikuun täysistunnossa ajatuksensa unionin arvoja ja tavoitteita koskevista artikloista, jotka tulevat olemaan perustuslaillisen sopimuksen ensimmäisissä osastoissa.

Monet kannattivat kansallisten talouspolitiikkojen parempaa koordinointia, mikä edellyttää joidenkin mielestä komission tehtävän kasvattamista.

Yhteisymmärrykseen päästiin siitä, että komissio voi antaa ensimmäisen varoituksen talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen täytäntöönpanosta suoraan kyseiselle jäsenvaltiolle. Useat tukivat myös ehdotusta, jonka mukaan neuvosto tekisi päätöksensä komission ehdotuksesta siten, että kyseessä oleva jäsenvaltio ei saisi äänestää.

Vakaussopimuksen osalta yleisimpänä näkemyksenä oli, että se olisi säilytettävä mutta että se on "poliittinen väline", jonka ei pitäisi sisältyä perussopimukseen. Puheenjohtaja muistutti kuitenkin sen olennaisesta luonteesta budjettivakauden ja talouspolitiikkojen koordinoinnin suhteen.

Liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn osalta monet valmistelukunnan jäsenet toivoivat, että komissio voisi antaa ensimmäisen varoituksen jäsenvaltiolle, jonka alijäämä on liian suuri. Sen jälkeisen menettelyn suhteen useat jäsenet tukivat ajatusta, jonka mukaan neuvosto tekisi päätökset määräenemmistöllä komission ehdotuksesta siten, että kyseessä oleva jäsenvaltio ei saisi äänestää. Jotkut ovat kuitenkin vastustaneet tätä ajatusta, joten puheenjohtajisto jatkaa asian pohdintaa.

Verotuksen osalta kukaan ei ole kyseenalaistanut perussopimuksen 93, 94 ja 175 artiklojen mukaisia toimivaltuuksia. Monet valmistelukunnan jäsenet ovat kuitenkin toivoneet menettelyjen muuttamista, jolloin veropolitiikan alalla voitaisiin edetä tavoitteena taata sisämarkkinoiden moitteeton toiminta sisällyttämällä perussopimukseen luettelo toimenpiteistä, joihin sovellettaisiin määräenemmistöäänestystä neuvostossa.

Sen sijaan ne valmistelukunnan jäsenet, jotka haluavat yksimielisyyden säilyttämistä verotusasioissa, toistivat mielipiteensä varsin selvästi. Puheenjohtaja totesi lopuksi, että tästä asiasta olisi tehtävä myöhemmin ehdotus valmistelukunnalle.

Monet kannattivat avoimen koordinointimenetelmän sisällyttämistä perussopimukseen siten, että Euroopan parlamentin ja komission tehtävästä olisi omat määräyksensä. Puheenjohtajisto miettii tapaa, jolla avoin koordinointimenetelmä sisällytettäisiin perussopimukseen ottaen huomioon sen suhteen esitetyt epäilyt ja Giuliano Amaton johtaman työryhmän raportin; työryhmään antaa suosituksensa seuraavassa täysistunnossa.

Monet valmistelukunnan jäsenet ovat korostaneet vaikeuksia, joita euroryhmällä tulee olemaan laajentumisen jälkeen. Ryhmän virallistamisesta ollaan eri mieltä. Puheenjohtaja ilmoitti, että puheenjohtajisto miettii asiaa. Jotkut työryhmän jäsenistä toivoivat, että euroaluetta koskevat varsinaiset päätökset tehtäisiin Ecofin-neuvostossa yksinomaan euroalueen jäsenvaltioiden kesken. Toiset ehdottivat, että käytettäisiin tiiviimmän yhteistyön menetelmää.

Monet kannattivat sitä, että työmarkkinaosapuolet otettaisiin enemmän mukaan toimintaan.

Työryhmässä kannatettiin selkeästi sitä, että euroalueella olisi yksi kansainvälinen edustus, vaikkakaan se ei tarjonnut tähän mitään konkreettista ehdotusta. Vaikeutena on se, että monet unionin jäsenvaltioista eivät ainakaan vielä lähiaikoina kuulu euroalueeseen. Ehdotuksia tuli useita. Puheenjohtaja ehdotti, että työryhmä 7, jota johtaa varapuheenjohtaja Dehaene, tarkastelisi niitä ja käsittelee asiaa raportissaan.

b) Keskustelu sosiaalisesta Euroopasta
(asiak. CONV 300/02 + COR 2 ja asiak. CONV 374/02)

Puheenjohtaja aloitti keskustelun muistuttamalla useiden valmistelukunnan jäsenten tekemästä ja useiden muiden tukemasta pyynnöstä keskustella täysistunnossa sosiaaliasioista. Tämä on tärkeä asia, jota Euroopan kansalaiset pitävät varsin merkittävänä. Koska valmistelukunnan tehtävänä oli tarkastella rakenteellisia kysymyksiä, keskustelussa olisi keskityttävä nykyisten perussopimusten määräysten mahdolliseen muuttamiseen.

Monet puheenvuoron käyttäneistä korostivat, että tulevassa perustuslaillisessa sopimuksessa tätä asiaa on käsiteltävä riittävän laajasti, sillä sen poisjättämistä ei ymmärrettäisi. Perussopimuksessa olisi luotava Euroopan "sosiaalimarkkinat"; sisämarkkinat eivät olleet tavoite sinänsä.

Useat puhujat toivat esiin asioita, joihin perussopimuksessa pitäisi viitata. Mainittiin sosiaaliset perusoikeudet, sosiaalinen suojele, täystyöllisyys, sukupuolten välinen tasa-arvo ja tarve suojella yleistä etua koskevia palveluja.

Useat puhujat vaativat, että olisi luotava tarvittavia välineitä unionin sosiaalisten tavoitteiden toteuttamiseksi. Joillekin tämä merkisi unionilla sosiaalialalla tällä hetkellä olevien toimivaltuuksien laajentamista. Katsottiin esimerkiksi olevan tärkeää, että unionin kunnianhimoisen

työllisyyttä koskevan lähestymistavan tukena olisi määräyksiä, joilla sallitaan riittävä lainsäädäntö tällä alalla. Huomautettiin myös, että tarvittiin asianmukaisia välineitä niiden sosiaalipolitiikan alojen koordinoimiseksi, jotka ovat edelleen jäsenvaltioiden vastuulla. Joidenkin mielestä tämä merkitsi sitä, että avoin koordinoitimenetelmä olisi sisällytettävä perussopimukseen. Useat puhujat katsoivat, että perussopimuksessa olisi tunnustettava sosiaalipolitiikan laajempi soveltaminen sisällyttämällä siihen horisontaalinen lauseke. Katsottiin myös, että määräenemmistöäänestysten olisi oltava yleisenä sääntönä sosiaalialan päätöksenteossa.

Useat puhujat korostivat, että työmarkkinaosapuolille pitäisi antaa riittävä asema ja että tämä olisi otettava huomioon uudessa perussopimuksessa. Jotkut myös viittasivat siihen, että kansalaisyhteiskuntaa pitäisi kuulla enemmän.

Useimmat puhujat vaativat, että valmistelukuntaan pitäisi perustaa sosiaaliasioiden työryhmä.

Yksi puhuja katsoi, että yhden ainoan eurooppalaisen sosiaalisen mallin luominen ei ollut mahdollista. Sosiaalipolitiikka oli pääasiassa yksittäisten jäsenvaltioiden asia ja sellaisena sen tulisi pysyäkin, joten unionin toimivaltaa tällä alalla ei pitäisi lisätä.

Puheenjohtaja totesi lopuksi, että Euroopan olisi oltava muutakin kuin sisämarkkinat ja että tämän olisi käytävä ilmi paitsi unionin yleistavoitteissa myös sen politiikoissa. Oli kuitenkin selvää, että EU:n piti myös säilyttää kilpailukykynsä suhteessa muuhun maailmaan. Molemmat asiat olivat tulleet esiin talouden hallintoa käsittelevässä työryhmässä, ja ne olisi myös otettava perustuslailliseen sopimukseen.

Toimivallasta oli eri näkemyksiä, mutta jotkut vaativat olemassa olevan toimivallan laajentamista ja joku ehdotti jopa muihin politiikan aloihin viittaavia horisontaalisia lausekkeita. Työmarkkinaosapuolten asianmukainen rooli sai huomattavasti kannatusta.

Puheenjohtaja totesi, että "sosiaalista Eurooppaa" käsittelevän työryhmän perustaminen sai huomattavasti kannatusta. Perustamisessa voitaisiin käyttää tavanomaisia menettelyitä, ja ryhmän tehtäväkuvauksen valmistelussa otettaisiin huomioon täysistuntokeskustelun tulokset.

2. **Giuliano Amato esitteli välineiden ja menettelyjen yksinkertaistamista käsittelevän työryhmän 9 työn edistymistä**
3. **John Bruton esitteli turvallisuutta ja oikeutta käsittelevän työryhmän 10 työn edistymistä**

Valmistelukunta kuuli näiden työryhmien suulliset esitykset; ne esittävät raporttinsa seuraavassa istunnossa 5. ja 6.12.

Perjantai 8. marraskuuta

4. **Keskustelu jatkuu alustavasta ehdotuksesta perustuslailliseksi sopimukseksi**
(asiak. CONV 369/02)

Kaikissa puheenvuoroissa tuettiin yhteisymmärrystä, johon päästiin edellisessä istunnossa perussopimuksen perustuslaillisesta luonteesta sekä sen rakenteesta.

Kommentteja esitettiin myös seuraavista asioista:

- Jotkut valmistelukunnan jäsenistä korostivat, että valmistelukunnan tavoitteena pitäisi olla koko perussopimuksen, myös sen toisen osan laatiminen, ja sen antaminen hallitustenväliselle konferenssille kokonaisuutena.
- Unioni olisi määriteltävä ei vain valtioiden vaan myös kansalaisten unioniksi.

- Useat puhujat korostivat sitä, että toimielinrakennetta olisi pikaisesti selkiytettävä. Kaikkia kolmea tärkeintä toimielintä olisi vahvistettava. Joidenkin mielestä komission puheenjohtajan valintaa koskevat uudet järjestelyt voisivat helpottaa sopimukseen pääsemistä valittavasta puheenjohtajasta Eurooppa-neuvostolle.
- Euroopan kansojen kongressin suhteen esitettiin, ettei sitä pidettäisi toimielimenä, jolloin se saisi luonteen, jota sille ei toivottu, vaan se pitäisi sijoittaa johonkin toiseen perussopimuksen osaan foorumina, jolla pyritäisiin lisäämään demokraattista osallistumista Euroopan asioiden hoitamiseen.
- Ehdotettiin myös
  - kilpailumääräysten sisällyttämistä sisämarkkinoita koskevaan osastoon
  - nimenomaista mainintaa alueiden roolista
  - sosiaalisen vuoropuhelun sisällyttämistä perussopimuksen ensimmäiseen osaan
  - avoimuusvaatimuksen korostamista
  - hyvää hallintoa koskevien määräysten vahvistamista.
- Jotkut valmistelukunnan jäsenet ovat ilmaisseet olevansa vastahakoisia erillisen puolustusta koskevan osaston suhteen.

Lopuksi puheenjohtaja totesi, että perussopimuksen rakenne-ehdotus on saanut myönteisen vastaanoton ja että muita esille otettuja yksittäisten määräysten sisältöä tai paikkaa koskevia asioita olisi tarkasteltava uudelleen keskusteltaessa teksteistä, jotka puheenjohtajisto laati täysistuntokeskustelujen pohjalta ja jotka se esittää valmistelukunnalle vuoden alusta 2003.

5. Täydentävä toimivalta

- keskustelu Henning Christophersenin johtaman työryhmän 5 raportista (asiak. CONV 375/02)

Ennen työryhmän 5 päätelmien (CONV 375/02) esittämistä Christophersen halusi selkiyttää joitakin seikkoja viitaten hänelle esitettyihin huomautuksiin. Hän totesi erityisesti, että työryhmän ensimmäisenä tavoitteena oli selkeyttää jäsenvaltioiden ja unionin vastuualueita ja että missään vaiheessa työryhmä ei ollut suunnitellut yhteisön politiikkojen siirtämistä takaisin kansalliseen toimivaltaan. Christophersen ei halunnut myöskään asettaa kyseenalaiseksi Euroopan parlamentin lainsäädäntövaltaa. Työryhmän ehdottama uusi nimitys "tukemistoimenpiteet" ei myöskään rajoittanut kyseisten politiikan aloja tärkeyttä.

i) Työryhmän raportti

Puheenvuorossaan Christophersen painotti raportin seuraavia asioita:

- Yksi työryhmän pääasiallisia suosituksia oli sisällyttää perussopimuksen ensimmäiseen osaan erillinen toimivaltaa käsittelevä osasto. Siinä olisi kuvattava lyhyesti toimivalta (asia, joka herätti jonkin verran varautuneisuutta työryhmässä) ja määriteltävä toimivaltaluokat sekä unionin toimivallan käyttämiseen sovellettavat periaatteet.
- Itse täydentävän toimivallan määrittelyn suhteen työryhmä, joka totesi, että "unioni ei voi antaa lainsäädäntöä (asetuksia ja direktiivejä) tukemistoimenpiteenä", ei aikonut ottaa kantaa määritelmään, sillä se sisältyy Giuliano Amaton johtaman työryhmän toimivaltaan kuuluvaan unionin "lainsäädäntöalaan", eikä myöskään asettaa kyseenalaiseksi Euroopan parlamentin osallistumista yhteispäätösmenettelyn kautta tarkasteltujen alojen päätöksentekoon.

- Työryhmä totesi nykyisen perussopimuksen termejä käyttäen, että tukemistoimenpiteitä toteutettaisiin aloilla, joilla jäsenvaltiot eivät ole siirtäneet lainsäädäntövaltaansa unionille, joten unioni voi hyväksyä näillä aloilla toimenpiteitä vain valtioiden toiminnan täydentämiseksi tai tukemiseksi. Toimenpiteet eivät missään tapauksessa voi yhdenmukaistaa, korvata, muuttaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöä tai ylipäänsä mitenkään vaikuttaa siihen.
- Työryhmä luetteli ne periaatteet, joiden olisi säädeltävä unionin toimivallan käyttöä. Christophersen piti tärkeänä luetteloinnin nykyistä tasapainoa. On kyse toimivallanjakoa, toissijaisuutta, suhteellisuutta, yhteisön oikeuden ensisijaisuutta, kansallista täytäntöönpanoa, yhteisvastuullisuutta, yhteistä etua ja kansallisen identiteetin kunnioittamista koskevista periaatteista.
- Sanamuodolla, jota työryhmä ehdottaa toimivallanjaon periaatteen (eli että se toimivalta, jota ei ole siirretty unionille, on edelleen jäsenvaltioiden toimivallassa) ja kansallisen identiteetin kunnioittamisen periaatteen (esimerkkiluettelo) osalta, ei pyritä muuttamaan näiden periaatteiden soveltamisalaa vaan yksinomaan selkeyttämään niitä kansalaisten näkökulmasta.
- Mitä tulee alakohtaiseen toimivaltaan (esimerkiksi sisämarkkinat) ja toimivaltaan erityisillä aloilla, erityisesti sellaisilla, jotka kuuluvat tukemistoimenpiteiden piiriin, työryhmä ehdotti, että perussopimukseen otettaisiin oikeuskäytännössä vahvistetut periaatteet. Käsiteltävän ehdotuksen "painopisteen" (jonka käsitetään tarkoittavan päätavoitteet, sisällön ja toivotut vaikutukset) on ohjattava perussopimuksen oikeusperustan valintaa.
- Perustamissopimuksen 308 artikla on säilytettävä "suojalausekkeena". Henning Christophersen toi esiin, että tämän lausekkeen käytön vaikeuttamista koskevien järjestelyjen vastapainona on ehdotettu luotavaksi uusia erityisiä oikeusperustoja niillä aloilla, joilla on järjestelmällisesti käytetty 308 artiklaa. On myös ehdotettu sitä, että artiklan soveltamisalaa laajennettaisiin sisämarkkinoista koskemaan kaikkia unionin tavoitteita.

ii) Keskustelut/päätelmät

Tämän jälkeen käydyssä keskustelussa monet valmistelukunnan jäsenet eivät olleet samaa mieltä työryhmän näkemyksen kanssa.

Uusi ehdotettu ilmaus "tukemistoimenpiteet" oli monen puhujan mielestä epäselvä, sillä siitä ei käy ilmi, että on kyse "aloista", joilla unionilla on valtuudet toimia.

Työryhmän ehdotus muotoilla uudelleen ilmaus "yhä läheisempi liitto" (SEU:n 1 artikla), jottei annettaisi sellaista käsitystä, että toimivallan siirtäminen entistä enemmän unionille olisi unionille päämäärä sinänsä, on herättänyt useissa valmistelukunnan jäsenissä vastustusta. Jotkut ovat huomauttaneet, että tämä ongelma on syntynyt väärästä tulkinnasta, sillä tämä artikla viittaa kansojen väliseen liittoon, jolloin sillä ei ole vaikutuksia toimivaltaan. Christophersen painotti vastauksessaan, ettei tätä suositusta pitäisi nähdä yrityksenä rajoittaa kyseisen artiklan poliittista laajuutta. Päin vastoin, sillä vaikka työryhmä ei ollut pystynyt sopimaan vaihtoehtoisesta sanamuodosta, se oli tarkastellut sanamuotoehdotuksia, joista kaikista kävi ilmi sama sitoumus Euroopan kansojen liittoon. Se muistutti, että myös Euroopan poliittiset ryhmät ovat ehdottaneet valmistelukunnalle esittämissään kannanotoissa tätä artiklaa koskevia muutoksia.

Yksikään puhuja ei asettanut kyseenalaiseksi suositusta sisällyttää uuteen perustuslailliseen sopimukseen erillinen osasto, joka käsittäisi kaikki toimivaltaa koskevat kysymykset, myös toimivaltaluokkien määrittelyn sekä unionin toimivallan käyttämiseen sovellettavat periaatteet.

Monet valmistelukunnan jäsenet ilmaisivat sen sijaan olevansa eri mieltä ajatuksesta sisällyttää perustuslailliseen sopimukseen "unionin toimivallan perusjako" katsoen, että sillä pyrittiin ottamaan uudelleen esille toimivallan luettelointi, jonka valmistelukunta on jo ajatuksena hylännyt.

Valtaosa vastusti työryhmän ehdottamaa kieltoa käyttää säädöksiä täydentävän toimivallan alalla. Tämä kiello saattaisi joidenkin puhujien mielestä asettaa oikopäätä kyseenalaiseksi Euroopan parlamentin lainsäädäntövallan yhteispäätösmenettelyssä kyseisillä aloilla. Monet valmistelukunnan jäsenet eivät kannattaneet yhteyden luomista toimivaltaluokkien ja välineiden välille. Kukaan puhujista ei sen sijaan kiistänyt sitä, etteikö kiello yhdenmukaistaa kansallista lainsäädäntöä olisi melkein kaikille näille aloille yhteinen piirre.

Sellaisten alojen kuin sosiaalipolitiikan tai tutkimuksen mukaan ottaminen niihin aloihin, jotka raportissa määriteltiin täydentävän toimivallan soveltamisalaan kuuluviksi, herätti vastustusta monissa valmistelukunnan jäsenissä.

Monet puhujat suhtautuivat varautuneesti myös kansallisen identiteetin kunnioittamista koskevaan lausekkeeseen. Monet puhujat katsoivat, että oli kyse yrityksestä ottaa uudelleen esille jäsenvaltioiden toimivallan luettelointi, jonka valmistelukunta on jo selkeästi ajatuksena hylännyt, ja kannattivat SEU:n 6 artiklan 3 kohdan yleisempää muotoilua. Christophersen muistutti, että työryhmä oli sisällyttänyt raportin lopulliseen versioon ennen luetteloa sanat "muun muassa" korostaakseen, että se on viitteellinen eikä tyhjentävä. Työryhmän aikomuksena oli selkeyttää periaatetta, ja se halusi sulkea pois sen mahdollisuuden, että esimerkkiluetteloa pidettäisiin luettelona valtioiden toimivallasta.

Perustamissopimuksen 308 artiklan osalta vallitsi laaja yhteisymmärrys siitä, että on tarpeen pitää voimassa "joustavuuslauseke", johon liittyisi raskaat päätöksentekomenettelyt, erityisesti neuvoston yksimielisyyttä edellyttävä päätöksenteko. Valmistelukunnan jäsenet suhtautuivat kriittisemmin joustavuuslausekkeen suojamekanismeihin. Näin ollen monet valmistelukunnan jäsenet vastustivat menettelytapamuutosta, joka johtaisi yksimielisesti annettujen säädösten kumoamiseen määräenemmistöllä, sekä ennakkoratkaisupyyntöä. Kuten Christophersen itse huomautti, poliittinen valvonta, jota harjoitettaisiin Euroopan parlamentin kautta, jolta edellytettäisiin toisaalta puoltavaa lausuntoa päätöksen tekemiseksi, toisaalta kansallisten parlamenttien toissijaisuutta käsittelevän työryhmän esittämän varhaisvaroitusjärjestelmän avulla, sai selkeästi enemmän kannatusta.

Keskustelun päätteeksi Dehaene totesi, että täysistuntokeskustelun perusteella suuri osa valmistelukunnan jäsenistä ei kannattanut raportin lähestymistapaa ja että puheenjohtajisto miettisi asiaa myöhemmin keskustelussa tulleiden asioiden pohjalta.

6. Kyselytunti

Kyselytuntia ei järjestetty ajan puutteen vuoksi.

II VALMISTELUKUNNAN SEURAAVA ISTUNTO

Puheenjohtaja ilmoitti, että valmistelukunnan seuraava istunto alkaa 5.12. klo 15.00 ja perjantaina 6.12. klo 9.30. Siinä keskitytään erityisesti tarkastelemaan lainsäädäntömenettelyjen ja oikeudellisten välineiden yksinkertaistamista sekä turvallisuutta ja oikeutta käsittelevien työryhmien raportteja.

EUROOPPA-VALMISTELUKUNTA**Täysistunto 7. ja 8. marraskuuta 2002****LUETTELO PUHEENVUORON KÄYTTÄJISTÄ****puhumisjärjestyksessä**

Torstai 7. marraskuuta

1. Talouspolitiikkojen koordinointi**a) Keskustelu Klaus Hänschin johtaman työryhmän 6 raportista
(asiak. CONV 375/02)**

1. Caspar EINEM – Itävalta (parlamentti)
  2. Timothy KIRKHOPE – Euroopan parlamentti
  3. Evrypidis STYLIANIDIS – Kreikka (parlamentti)
  4. Pierre MOSCOVICI – Ranska (hallitus)
  5. Elmar BROK – Euroopan parlamentti
  6. Danuta HÜBNER – Puola (hallitus)
  7. Andrew DUFF – Euroopan parlamentti
  8. Michel BARNIER – Komissio
  9. Erwin TEUFEL – Saksa (parlamentti)
  10. Pierre LEQUILLER – Ranska (parlamentti)
  11. Hans Martin BURY – Saksa (hallitus)
  12. Gianfranco FINI – Italia (hallitus)
  13. Josep BORRELL FONTELLES – Espanja (parlamentti)
  14. Pervenche BERES – Euroopan parlamentti
  15. Peter HAIN – Yhdistynyt kuningaskunta (hallitus)
  16. Johannes VOGGENHUBER – Euroopan parlamentti
  17. Henrik dam KRISTENSEN – Tanska (parlamentti)
  18. Alfonso DASTIS – Espanja (hallitus)
  19. Marie NAGY – Belgia (parlamentti)
- (Siniset kortit: FARNLEITNER, FAYOT, d'OLIVEIRA MARTINS)*
20. Lena HJELM-WALLEN – Ruotsi (hallitus)
  21. Josef ZIELENIEC – Tšekki (parlamentti)
  22. Giorgos KATIFORIS – Kreikka (hallitus)

23. Valdo SPINI – Italia (parlamentti)
24. Ernani LOPES – Portugali (hallitus)
25. William ABITBOL – Euroopan parlamentti
26. Gijs de VRIES – Alankomaat (hallitus)
27. Sylvia-Yvonne KAUFMANN – Euroopan parlamentti
28. Adrian SEVERIN – Romania (parlamentti)
29. Hubert HAENEL – Ranska (parlamentti)
30. Göran LENNMARKER – Ruotsi (parlamentti)
31. Louis MICHEL – Belgia (hallitus)
32. Ayfer YILMAZ – Turkki (parlamentti)
33. Hildegard PUWAK – Romania (hallitus)
34. Lamberto DINI – Italia (parlamentti)
35. Jacques SANTER – Luxemburg (hallitus)
36. Linda McAVAN – Euroopan parlamentti
37. Cristiana MUSCARDINI – Euroopan parlamentti
- (Sininen kortti: THORNING-SCHMIDT)*
38. Gisela STUART – Yhdistynyt kuningaskunta (parlamentti)
39. Piia-Nora KAUPPI – Euroopan parlamentti
40. Oguz DEMIRALP – Turkki (hallitus)
41. Dick ROCHE – Irlanti (hallitus)
42. Riitta-Liisa KORHONEN – Suomi (eduskunta)
43. Emilio GABAGLIO – (Euroopan ammatillinen yhteisjärjestö) tarkkailija
44. Roger BRIESCH – (talous- ja sosiaalikomitea) tarkkailija
- (Sininen kortti: HEATHCOAT-AMORY)*

Torstai 7. marraskuuta

1. Talouspolitiikkojen koordinointi

b) Keskustelu sosiaalisesta Euroopasta (asiak. CONV 300/02 + COR 2 ja asiak. CONV 374/02)

1. Anne VAN LANCKER – Euroopan parlamentti
2. Proinsias DE ROSSA – Irlanti (parlamentti)
3. Vytenis ANDRIUKAITIS – Liettua (parlamentti)
4. Ben FAYOT – Luxemburg (parlamentti)
5. Jürgen MEYER – Saksa (parlamentti)
6. Eduarda AZEVEDO – Portugali (parlamentti)
7. Paraskevas AVGERINOS – Kreikka (parlamentti)
8. Carlos CARNERO – Euroopan parlamentti
9. Danny PIETERS – Belgia (parlamentti)
10. Antonio TAJANI – Euroopan parlamentti
11. Jan KOHOUT – Tšekki (hallitus)
12. Frans TIMMERMANS – Alankomaat (parlamentti)
13. Per DALGAARD – Tanska (parlamentti)

3. John Bruton esitteli turvallisuutta ja oikeutta käsittelevän työryhmän työn edistymistä

(Siniset kortit: STUART, ROCHE, HAENEL)

EUROOPPA-VALMISTELUKUNTA

Täysistunto 7. ja 8. marraskuuta 2002

LUETTELO PUHEENVUORON KÄYTTÄJISTÄ (tarkistettu)

puhumisjärjestyksessä

Perjantai 8. marraskuuta

– **Keskustelu jatkuu alustavasta ehdotuksesta perustuslailliseksi sopimukseksi**

1. Sören LEKBERG – Ruotsi (parlamentti)
2. Antonio TAJANI – Euroopan parlamentti
3. Henning CHRISTOPHERSEN – Tanska (hallitus)
4. Pierre LEQUILLER – Ranska (parlamentti)
5. Joschka FISCHER – Saksa (hallitus)
6. Olivier DUHAMEL – Euroopan parlamentti
7. Alberto COSTA – Portugali (parlamentti)
8. Kimmo KILJUNEN – Suomi (eduskunta)
9. Hannes FARNLEITNER – Itävalta (hallitus)
10. Johannes VOGGENHUBER – Euroopan parlamentti
11. Jürgen MEYER – Saksa (parlamentti)
12. Jacob SÖDERMAN – (Euroopan oikeusasiamies) tarkkailija
13. Reinhard RACK – Euroopan parlamentti
14. Pierre CHEVALIER – Belgia (hallitus)
15. Liia HÄNNI – Viro (parlamentti)
16. Jos CHABERT – (alueiden komitea) tarkkailija

5. Täydentävä toimivalta

**Keskustelu Henning Christophersenin johtaman työryhmän 5 raportista
(asiak. CONV 375/02)**

1. Pierre LEQUILLER – Ranska (parlamentti)
2. Alfonso DASTIS – Espanja (hallitus)
3. Lamberto DINI – Italia (parlamentti)
4. Joschka FISCHER – Saksa (hallitus)
5. Erwin TEUFEL – Saksa (parlamentti)
6. David HEATHCOAT-AMORY – Yhdistynyt kuningaskunta (parlamentti)

7. Andrew DUFF – Euroopan parlamentti
8. Alain LAMASSOURE – Euroopan parlamentti
9. Michael FRENDON – Malta (parlamentti)
10. Pierre MOSCOVICI – Ranska (hallitus)
11. Helle THORNING-SCHMIDT – Euroopan parlamentti
12. Diego LOPEZ GARRIDO – Espanja (parlamentti)
13. Gijs de VRIES – Alankomaat (hallitus)
14. Hannes FARNLEITNER – Itävalta (hallitus)
15. Klaus HÄNSCH – Euroopan parlamentti
16. René van der LINDEN – Alankomaat (parlamentti)
17. Michael ATTALIDES – Kypros (hallitus)
18. Olivier DUHAMEL – Euroopan parlamentti
19. Pervenche BERES – Euroopan parlamentti
20. Pierre CHEVALIER – Belgia (hallitus)
21. António VITORINO – Komissio
22. Ernani LOPES – Portugali (hallitus)
23. Jens-Peter BONDE – Euroopan parlamentti
24. Lena HJELM WALLEN – Ruotsi (hallitus)
25. Edmund WITTBRODT – Puola (parlamentti)
26. Liia HÄNNI – Viro (parlamentti)

(Sininen kortti: TOMLINSON)

27. Francesco SPERONI – Italia (hallitus)
28. Marie NAGY – Belgia (parlamentti)
29. Peter SERRACINO-INGLOTT – Malta (hallitus)
30. Joachim WUERMELING – Euroopan parlamentti

(Siniset kortit: TIILIKAINEN, MacCORMICK, VANHANEN)
